

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Разград, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Д. Христов

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
като разгледа докладваното от Атанас Д. Христов Търговско дело № 20233300900030 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 74, ал. 1 ТЗ.

Образувано по предявени от ищеца Ю. С. Х., ЕГН *****, с адрес ***, ПРОТИВ ответника "ИНОВАСИОН" ООД, ЕИК 204583560, с адрес на управление: гр. Разград, п.к. 7200, ул. Стадиона № 2, представлявано от управителя А. Н. А., обективно кумулативно съединени искове по чл. 74, ал. 1 ТЗ за отмяна на Решения по т. 1, т.2 и т.3 от 25.08.2023г. на Общото събрание на съдружниците на ответното дружество, а именно:

- *по т. 1 от дневния ред - решение за изключване на Ю. С. Х. като съдружник;*
- *по т. 2 – притежаваните от изключения съдружник Ю. С. Х. 50 броя дружествени дяла, всеки с номинална стойност от 100 лв. се поемат от съдружника З. А. Г.. По този начин капитала на дружеството в общ размер на 20 000 лв., разпределен на 200 дяла по 100 лв. всеки един, се разпределя както следва: З. А. Г. ще има 150 дяла по 100 лева всеки един или ще притежава 75 % от капитала, а А. Н. А. ще има 50 дяла по 100 лв. всеки един или ще притежава 25 % от капитала;*
- *по т.3 – Приема нов Дружествен договор на дружеството.*

Твърди противоречие на взетото решение за изключване на съдружника с императивните норми на закона и дружествения договор - нормата на чл. 126, ал. 3 ТЗ – неотправено надлежно предизвестие съобразно изискванията на чл. 126, ал. 3 ТЗ, тъй като от писменото предупреждение не ставало ясно в какво точно се изразява виновното поведение на ищеца, кога и къде е извършено, какви са последиците за дружеството, не е посочено кое

решение на ОСС не е изпълнил, не е посочен срок в който съдружника да коригира поведението си, липсва дата в протокола от провело се ОСС, липсва А. и материалноправните предпоставки по чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 3 ТЗ. Излага подробни съображения. Претендира разноски.

Ответникът "ИНОВАСИОН" ООД, чрез пълномощника си адвокат М. Р. М. от АК – Разград, оспорва исковете като счита същите за неоснователни. Твърди, че изложените твърдения в исковата молба са в противоречие с фактическата обстановка и са основани единствено на неверни и недоказани обстоятелства. Излага подробни съображения. Предвид изложеното иска да се отхвърлят исковете като неоснователни и недоказани. Претендира разноски.

Ищецът, чрез пълномощника си адвокат Е. И. С. от АК – Разград, с допълнителна искова молба, пояснява и допълва изложените в първоначалната искова молба обстоятелства.

Ответникът, чрез пълномощника си адвокат М. Р. М. от АК – Разград, в допълнителен отговор на допълнителна искова молба, поддържа и доразвива становището си по първоначалния си отговор.

В открито съдебно заседание, при редовност в призоваването /л. 169/, ищецът не се явява и не се представлява. Пълномощникът му адвокат Е. И. С. от АК – Разград, депозира писмена молба, с която моли да се даде ход на делото в нейно отсъствие. Сочи, че поддържа исковите претенции, няма възражения по доклада и прави искане съда да й определи срок да представи писмена защита. На основание чл. 375, ал.2 ТЗ, депозира подробна писменна защита, в която излага съображения за уважаването на исковете.

В открито съдебно заседание, при редовност в призоваването за ответника се явява пълномощника му адвокат М. Р. М. от АК – Разград. Поддържа отговора на исковата молба и моли исковите претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност по чл. 78, ал.5 ГПК относно претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение. На основание чл. 375, ал.2 ТЗ, депозира подробна писменна защита, в която излага съображения за отхвърляне на исковете.

Съдът като съобрази фактите и доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, възприема от фактическа страна по делото следното:

Страните не спорят, че ищецът е съдружник в ответното дружество, както и че решения с посоченото в исковата молба съдържание са взети, поради което съдът приема безспорните факти за установени.

На 25.07.2023г. на ищеца Ю. С. Х. е връчено, чрез ЧСИ Г. С., писмено Предупреждение по чл. 126, ал.3, т.1 и т.3 от Търговския закон /л. 88-90/. В Предупреждението са посочени следните извършени от ищеца конкретни действия:

- на 23.07.2022г. около 19:40 часа в хотел „Мимоза" град Разград, стопанисван от дружеството, се е нахвърлил върху съдружника А. Н. А., като

е замахвал към него с вилица и му е нанесъл удар с юмрук. За инцидента е подадена Жалба вх.№1873 ЗМ-489/25.07.2022г. до Началника на РУ на МВР град Разград, като по случая е образувана ПП вх.№2793/2022г. по описа на Районна прокуратура град Разград /Преписка №1873 ЗМ-489/2022г. по описа на РУ на МВР-Разград/, приключила с Постановление за отказ да се образува досъдебно производство вх.№ 2793/2022 от 26.09.2022г. на Г. Т.-прокурор в РП-Разград, с което е прието, че на сочената дата Ю. С. Х. е осъществил състав на деяние по чл.130, ал.2 от НК, което се преследва по тъжба на пострадА.я;

- на 09.08.2022г. около 22:50 часа в хотел „Мимоза" град Разград, стопанисван от „ИНОВАСИОН" ООД съдружника Ю. С. Х. започва да крещи и има агресивно поведение пред стая №103, в която е настанен съдружника З. А. Г.. Нанася удари по входната врата на стаята и отправя закани за саморазправа към съдружника Г.;

- на 25.06.2023г. около 11:30 часа в хотел „Мимоза" в град Разград, стопанисван от „ИНОВАСИОН" ООД съдружника Ю. С. Х. отправя закана за убийство спрямо съдружника А. Н. А..

В предупреждението е посочено, че с посочените по-горе действия съдружника Ю. С. Х. пречи на нормалната работа на „ИНОВАСИОН" ООД, като не изпълнява задълженията си за оказване съдействие за осъществяване дейността на дружеството и препятства работата на Общото събрание на съдружниците и дейността на управителя А. Н. А., както и действа против интересите на дружеството, тъй като проявеното агресивно поведение спрямо останА.те двама съдружниците е достигнало до знанието на персонала на комплекса, до клиенти и бизнес-партньорите на дружеството, респективно е увредило доброто име на дружеството пред клиенти и персонала на хотел „Мимоза"-нарушения на задълженията на съдружника по смисъла на чл.126, ал.3, т.1 и т.3 от Търговския закон.

В предупреждението се съдържа и покана до ищеца да присъства на общо събрание на ответното дружество, което ще се проведе на 01.09.2023г. от 10.00 часа адреса по упраление на дружеството при седния дневен ред:

1. *Вземане на решение за изключване на съдружник Ю. С. Х..*
2. *Вземане на решение за разпределяне на дружествените дялове на изключения съдружник.*
3. *Приемане на нов дружествен договор.*
4. *Разни.*

В последствие датата на ОСС е променена от 01.09.2023г. за 25.08.2023г. от 10.00 часа, като на 08.08.2023г. на ищеца, чрез ЧСИ Г. С., е връчена Покана за свикване на ОСС на ответното дружество, на осн. чл. 138, ал.1 ТЗ във вр. чл. 22 от дружествения дговор, при същия дневен ред /л. 91-92/.

Не се спори по делото, че на 25.08.2023 г. е проведено ОС на съдружниците, за което е съставен протокол за взетите решения /л. 95-99/:

- по т. 1 от дневния ред - взето решение за изключване на Ю. С. Х. като съдружник. След което Х. и адв. Е. И. С. са напуснали събранията и залата;
- по т. 2 – притежаваните от изключения съдружник Ю. С. Х. 50 броя дружествени дяла, всеки с номинална стойност от 100 лв. се поемат от съдружника З. А. Г.. По този начин капитала на дружеството в общ размер на 20 000 лв., разпределен на 200 дяла по 100 лв. всеки един, се разпределя както следва: З. А. Г. ще има 150 дяла по 100 лева всеки един или ще притежава 75 % от капитала, а А. Н. А. ще има 50 дяла по 100 лв. всеки един или ще притежава 25 % от капитала;
- по т.3 – Приема нов Дружествен договор на дружеството.

Изготвеният протокол е подписан от останалите двама съдружници - А. Н. А. и З. А. Г., както и от преводача Н. С. Х. /л. 95-99/. Следва да се изтъкне, че тъй като в чл. 21, ал. 3 от дружествения договор на ответника е предвидена писмена форма на протокола /л.14 гръб/, то в случая не е приложима нормата на чл. 137, ал. 4 ТЗ предвиждаща нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола.

За проведеното ОСС е съставен и констативен протокол от В. В., нотариус в район на РС Разград, с рег. № 740 на НК, като е налице удостоверяване на подписи с рег. № 377 от 29.08.2023г. и удостоверяване на съдържанието с рег. № 378, том 1, акт 28 /л. 25-28/.

По делото е приета преписка с вх. № 2793/2022г. по описа на РП - Разград, преписка № №1873 ЗМ-489/2022г. по описа на РУ на МВР-Разград. Същата е била образувана по повод подадена от А. Н. А. жалба с вх.№1873 ЗМ-489/25.07.2022г. до Началника на РУ на МВР град Разград /л. 144-161/. В жалбата е посочено, че на 23.07.2022г. около 19:40 часа в хотел „Мимоза" град Разград, стопанисван от ответното дружество, ищецът се е нахвърлил върху съдружника си А. Н. А., като е замахнал към него с вилица и му е нанесъл удар с юмрук. С Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 26.09.2022г., на основание чл. 213, ал.1, чл. 199, ал.1 и чл. 24, ал.1, т.1 НПК, е отказано да бъде образувано наказателно производство и преписката е прекратена. Прето е че, посочените в жалбата действия обуславят извод, за това, че е било извършено евентуално престъпление по чл. 130, ал.2 НК, което се преследва по тъжба на пострадала /л.145-146/.

Не се спори, че съдружниците Ю. С. Х. и А. Н. А. са подавали един срещу друг редица жалби до РП-Разград и РУ МВР Разград /л. 170-227/. С Постановление от 06.10.2023г. са обединени пр.пр. № 2114/2023г. и пр.пр. № 2776/2023г. и двете по описа на РП - Разград, които занапред да се водят под номер на пр. преписка № 2114/2023г. по описа на РП - Разград, като е възложена и допълнителна проверка /л.227/.

По искане на ответното дружество в открито съдебно заседание бяха допуснати и разпитани като свидетели по делото М. Р. Н., Х. Т. Ш. и А. Д. А. /л. 231-233/.

Свидетелят М. Р. Н., сочи, че е служител в „Иновасион“ ООД от 2017г. Дружеството притежавало търговски комплекс в гр. Разград, ул. Стадионна № 2, включващ хотел и заведение за хранене. Свидетелят работел като управител на комплекса с работно време от 09:00 часа до 18:00 часа. Твърди, че е чул, че има конфликт между съдружниците през периода юли-август 2022г., а след това и през юни 2023г. За същото е научила от персонала на комплекса на другия ден след конфликтите. Персонала бил притеснен от тези конфликти, тъй като единия от съдружниците казвал едно, а другия – друго, поради което персонала не знаел какво да прави. Заявява, че клиенти на заведението също са й казА. за конфликтите. За случаите се е разчуло в града, тъй като Разград е малък град. Самата свидетелка не е разпитвана по полицейски преписка и не е давала показания. Свидетелката обаче не конкретизира в какво са се изразява. тези конфликти, преразказани й от други лица.

Свидетелят Х. Т. Ш., сочи че към **края на месец август – началото на месец септември 2022г.** е ходил като клиент в заведението Басейна в град Разград. Бил е с приятели. Посещението му е било надвечер. Видял е, че един човек е влязъл в заведението е започнал да крещи и псува А. - то, когото познава отдавна. Същият човек посегнал на А. и го ударил по бузата с юмрук. Веднага след инцидента свидетелят си тръгнал заедно с приятелите, с които е бил. Казал на приятелите си да не ходят повече в това заведение, тъй като там стават конфликти. Свидетелят твърди, че не знае какъв е А. в това заведение и не знае имената на човека, който го е ударил.

Свидетелят А. Д. А. сочи, че познава А. Н. А. и Ю. С. Х.. Дълги години работил като шофьор-снабдител в „ПЛОД КОМЕРС 2018“ ЕООД и доставял зеленчуци за салати в хотелския им комплекс и ресторанта. Сочи, че двете посочени лица са собственици на комплекс намиращ се под стадион „Лудогорец арена“ в Разград. През лятото на 2022 година свидетелят бил чул, че има конфликт между двамата, в който Ю., доколкото свидетеля бил рабрал, е бил агресивен към останА.те партньори в дружеството. Имало някакъв спор. Това което свидетелят е чувал от служителите - готвачи и които приемат стоката, е че Ю. е причината за скандА.те и също, тъй като градът е малък, свидетелят научил, че работите не вървят защото има разногласия. Търговските отношения между фирмата в която свидетеля работи и дружеството на горепосочените лица си вървели нормално, но били загрижени, че може да се прекратят отношенията иим. Чувал е от доставчици на сирене в обекта, че и те са дочули за този скандал, но не знае подробности.

При така възприетото от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното:

Исковете с правно основание чл. 74, ал.1 ТЗ са предявени в преклузивния 14-дневен срок по чл. 74, ал.2 ТЗ.

По предявените иски в тежест на ищеца е да докаже по делото качеството си на съдружник в ответното дружество към датата на вземане на

решенията, чиято отмяна се иска, съответно, че такива решения са били взети на посочената дата и с твърдяното съдържание.

Ответникът следва да докаже основанието, на което е изключен съдружникът; когато изключването е по реда на чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 3 ТЗ, на доказване подлежат съответно тези две основания - неизпълнение задълженията за оказване съдействие за осъществяване дейността на дружеството и действия против интересите на дружеството. Така Решение № 26 от 2.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 533/2008 г., II т. о., ТК и Определение № 58 от 3.02.2017 г. на ВКС по т. д. № 1722/2016 г., I т. о., ТК.

Като служебноизвестно /вписано в ТРРЮЛНЦ/ не подлежи на доказване обстоятелството, че към датата на процесното общо събрание ищецът е съдружник в ответното ООД и размера на притежаваните дружествени дялове. Искът, съответно, е допустим, тъй като ищецът е легитимиран да иска отмяна на решенията на общото събрание на ответното дружество. Активната легитимация за предявяване на конститутивния иск произтича от качеството на лицето съдружник в търговското дружество, тъй като искът е процесуално правно средство за осъществяване защита на членствени права, които се твърди да са неблагоприятно засегнати от оспорените решения, като членственото правоотношение следва да е съществувало към момента на вземане на тези решения.

Конститутивният иск по чл. 74, ал. 1 от ТЗ е процесуален способ за защита на съдружниците /и акционерите/ в търговско дружество срещу онези решения на общото събрание на дружеството, които противоречат на повелителни разпоредби на закона или на дружествения договор и нарушават членствените права на конкретния съдружник. Съгласно задължителните указания по т. 6 от Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК, основанията за отмяна на решенията на Общото събрание следва да бъдат изрично посочени и конкретизирани от ищеца съобразно изискването на чл. 98, ал. 1, б. "г" ГПК (отм.), респ. чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК, **като всеки твърдян порок съставлява самостоятелно основание на отделен иск по чл. 74 ТЗ**. Произнасянето по основания, за които съдът не е надлежно сезиран с исковата молба, представлява нарушение на принципа на диспозитивното начало и е недопустимо. Така и Решение № 221 от 30.12.2013 г. на ВКС по т. д. № 529/2012 г., II т. о., ТК.

Връчването на писмено предупреждение по чл. 126, ал. 3 ТЗ поставя началото на процедурата по изключване; Предупреждението, като изявление на дружеството за констатирани нарушения на съдружника, може да е материализирано в самостоятелен писмен документ, да се съдържа в поканата по чл. 139, ал. 1 ТЗ или да е възпроизведено в протокол от предходно Общо събрание, ако изключваният съдружник е присъствал на това заседание. Така Решение № 221 от 30.12.2013 г. на ВКС по т. д. № 529/2012 г., II т. о., ТК и Решение № 160 от 26.01.2010 г. на ВКС по т. д. № 379/2009 г., I т. о., ТК.

В закона не е регламентирано съдържанието на предупреждението по

чл. 126, ал. 3 ТЗ, но в практиката на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК, се приема, че в него следва да са конкретизирани действията или бездействията на съдружника, които са кВА.фицирани като нарушения и съставляват основания за неговото изключване. Така и Решение № 535 от 20.03.2019 г. на СГС по т. д. № 2227/2018 г.

Съдът следва да се произнесе по законосъобразността на решенията - доколко в писменото предупреждение са конкретизирани основанията за изключване на съдружника и дА. са насочени против интересите на дружеството /чл. 126, ал. 3 ТЗ/. Преценката на доказателствата от решаващия съд на основанията за изключване и дА. съответстват на изискванията на закона - чл. 126, ал. 3 ТЗ, не е преценка по целесъобразността на решението на ОС. Както е имал вече повод да се произнесе ВКС с Решение № 3 от 19.02.2010 г. на ВКС по т. д. № 482/2009 г., I т. о., ТК, в предупреждението за изключване на съдружника следва да бъде посочено основание/основанията за изключване по т. 1-4 на чл. 126, ал. 3 ТЗ и съответната му конкретизация - в какво се изразява неизпълнението на задължение за съдействие: кое решение/решения на ОС не е изпълнено; естеството на действията против интересите на дружеството. Така и Определение № 233 от 7.04.2011 г. на ВКС по т. д. № 831/2010 г., I т. о., ТК.

Целта на предупреждението по чл. 126, ал. 3 ТЗ е да уведоми съдружника за констатираните нарушения по повод дружествените работи, както и възможност той да се подготви за ОС: да изложи доводи против съобщените му провинения; да коригира поведението си, **ако нарушението позволява**, затова в предупреждението за изключване следва да са посочени и конкретизирани действията против интересите на дружеството, съставляващи основание за изключване по чл. 126, ал. 3 ТЗ. Така Решение № 5 от 5.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 3583/2014 г., II т. о., ТК и Решение № 221 от 30.12.2013 г. на ВКС по т. д. № 529/2012 г., II т. о., ТК.

За законосъобразността на решението на Общото събрание за изключване и съответствието му с правилата по свикване и провеждане на заседанието е от значение получаването на предупреждението като документ, докато за НА.чието на материалните основания за изключване по чл. 126, ал. 3 ТЗ значение имат фактите, относими към описаните в предупреждението действия или бездействия на съдружника, съставляващи основания за изключване. Следователно преди приемане и гласуване на решение за изключване трябва да е отправен писмен документ - предупреждение до съдружника, в подходящ срок, необходим му за подготовка за събранието. Така и Решение № 160 от 26.01.2010 г. на ВКС по т. д. № 379/2009 г., I т. о., ТК.

По иска за отмяна на решения на ОС при проверка на материалната законосъобразност на решенията, включително решение за изключване на съдружник, съдът следва да извърши проверка доказано ли е основание за изключване - установено ли е нарушение на конкретно дължимо от ищеца

поведение, произтичащо от закона, от дружествения договор или от решение на ОС, наА.це ли е виновно неизпълнение на основни за дружествените цели имуществени или неимуществени правни задължения на съдружника, включително задължения като управител, при отсъствието на каквото неизпълнение, изключването е недопустимо, като се касае за крайна санкционна мярка, която трябва да е адекватна на извършеното нарушение. Така и Решение № 5 от 5.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 3583/2014 г., II т. о., ТК.

Изключването на съдружник в ООД е крайна санкционна мярка и трябва да е адекватна на извършеното нарушение, което в хипотезата на въздигнатото като основание за изключване неизпълнение на решенията на общото събрание - чл. 126, ал. 3, т. 2 ТЗ, означава да се касае за системно и трайно неизпълнение, а не за инцидентно неизпълнено конкретно решение; Повторяемост, а не епизодичност в съставомерното бездействие на съдружника, е необходимо и за основаниято по чл. 126, ал. 3, т. 1 ТЗ - неизпълнение на задълженията за оказване съдействие за осъществяване дейността на дружеството; увреждащи по смисъла на чл. 126, ал. 3, т. 3 ТЗ са само онези правни и/или фактически действия, осъществени от съдружника, които нарушаващи общото задължение за лоялност, засягат имущественото състояние на търговеца - ООД или се отразяват негативно върху престижа и доброто му име, като е без значение дА. от последното са настъпили и имуществени вреди, тъй като нарушението е формално. Така Решение № 126 от 8.07.2013 г. на ВКС по т. д. № 943/2012 г., II т. о., ТК, Определение № 263 от 25.04.2017 г. на ВКС по т. д. № 232/2017 г., II т. о., ТК и Решение № 5 от 5.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 3583/2014 г., II т. о., ТК.

По соченият от ищеца порок, че от писменото предупреждение не става ясно в какво точно се изразява виновното поведение на ищеца, какви са последиците за дружеството, както и не е посочен срок в който съдружника да коригира поведението си.

Съдът като се запозна със съдържанието на писменото предупреждение, достигна до извода за неоснователност на твърдението за наА.чие на сочения порок. В предупреждението достатъчно ясно са описани по дати и място действията на ищеца, с които според дружеството, ищецът пречи на нормалната работа на „ИНОВАСИОН" ООД, като не изпълнява задълженията си за оказване съдействие за осъществяване дейността на дружеството и пречатства работата на Общото събрание на съдружниците и дейността на управителя А. Н. А., както и действа против интересите на дружеството, тъй като проявеното агресивно поведение спрямо останА.те двама съдружниците е достигнало до знанието на персонала на комплекса, до клиенти и бизнес-партньорите на дружеството, респективно е увредило доброто име на дружеството пред клиенти и персонала.

В зависимост от посочените основания в предупреждението преценката за предоставянето и продължителността на срока за корекция на поведението на съдружника е обусловена от вида на нарушението.

Отстраняването на някои от нарушенията е допустимо и възможно до датата на събранието - например преустановяване или предприемане на конкретни действия, но в други случаи **промяна в поведението не би могла да се осъществи, независимо от това дА. съдружникът разполага със срок, предвид на последиците за дружеството.** Така Решение № 160 от 26.01.2010 г. на ВКС по т. д. № 379/2009 г., I т. о., ТК.

С оглед посочените основания в процесното предупреждение, то нарушението не позволява предоставяне на срок за поправяне.

По следващото основание за незаконосъобразност на взетото решение за изключване на ищеца – в предупреждението не са посочени какви са последиците за дружеството; какви са последиците от увреждането на доброто име на дружеството.

Съдът като се запозна със съдържанието на писменото предупреждение, достигна до извода за неоснователност на твърдението за нА.чие на сочения порок. В предупреждението изрично е посочено, че с действията си ищецът е увредил доброто име на дружеството. Без значение дА. от последното са настъпили и имуществени вреди, тъй като нарушението е **формално.**

По соченият от ищеца порок, че липсва дата на която е проведено ОСС, за което е съставен протокол от В. В., нотариус в район на РС Разград, с рег. № 740 на НК, като е нА.це удостоверяване на подписи с рег. № 377 от 29.08.2023г. и удостоверяване на съдържанието с рег. № 378, том 1, акт 28 /л. 25-28/.

Действително, в горепосочения протокол липсва дата на провеждане на ОСС.

По делото обаче е представен от ответника и неоспорен от страна на ищеца протокол от дата 25.08.2023г. на ОСС на ответното дружество. Изготвеният протокол е подписан от съдружниците А. Н. А. и З. А. Г., както и от преводача Н. С. Х. /л. 95-99/. Следва да се изтъкне, че тъй като в чл. 21, ал.3 от дружествения договор е предвидена писмена форма на протокола /л.14 гръб/, то в случая не е приложима нормата на чл. 137, ал.4 ТЗ предвиждаща нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола.

По следващото основание за незаконосъобразност на взетото решение за изключване на ищеца - в предупреждението не е посочено, кое решение на ОС не е изпълнено.

В предупреждението за изключване на съдружника не е посочено основаниято за изключване по чл. 126, ал. 3, т.2 ТЗ - „не изпълнява решенията на общото събрание“, поради и което не е необходимо да се сочи, кое решение на общото събрание не е изпълнил. Ищецът е изключен на основание чл. 126, ал. 3, т.1 и т.3 ТЗ, а не по т.2.

По следващото основание за незаконосъобразност на взетото решение за изключване на ищеца – липсата на материалноправните

предпоставки по чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 3 ТЗ.

Същото е **основателно**.

В случая, видно от доказателствения материал по делото, ответникът, комуто е възложена доказателствената тежест да установи нА.чието на предвидените от закона предпоставки за изключване на ищеца въз основа на посоченото изключващо основание, не е доказал същото.

Решението за изключването на съдружник следва да бъде обосновано с нарушение на членствено задължение, което да бъде и установено като извършено от дружеството ответник по иска по чл. 74, ал. 1 от ТЗ, при условията на пълно и главно доказване. В случая обстоятелства, обосновА. изключването на ищеца като съдружник, съгласно протокола от 25.08.2023 г., не се установяват по делото

За нА.чието на изключващото основание по т. 1 е необходимо да се установи конкретно дължимото поведение, произтичащо от закона /напр. чл. 124 ТЗ/ или от дружествения договор, което е нарушено от съдружника чрез неговото систематично и трайно бездействие. Такива обстоятелства по делото не се установиха.

Не се установи и предпоставките за санкциониращата отговорност по чл. 126, ал. 3, т. 3 ТЗ да са се реА.зирА. в конкретния случай по отношение на ищеца.

Показанията на свидетелите разпитани по настоящото не почиват на лични впечатления, или са общи и не установяват конкретни, относими към предмета на доказване факти.

Така свидетеля М. Р. Н., сочи, че е чула, че има конфликт между съдружниците през периода юли-август 2022г., а след това и през юни 2023г., като за това е научила от персонала на комплекса на другия ден след конфликтите, както и от клиенти на заведението. Свидетелката обаче не конкретизира в какво са се изразявА. тези конфликти, преразказани й от други лица.

Свидетелят Х. Т. Ш., сочи че към **края на месец август – началото на септември 2022г.**, когато е ходил като клиент в заведението, е видял че един човек е влязъл в заведението е започнал да крещи и псува А., посегнал на А. и го ударил по бузата с юмрук. Свидетелят твърди, че не знае какъв е А. в това заведение и не знае имената на човека, който го е ударил. Същевременно, в процесното Предупреждение се твърди че на **23.07.2022г. /а не края на август – началото на септември/** ищецът е ударил управителя на ответното дружество; на **09.08.2022г.** е започнал да крещи и има агресивно поведение пред стая № 103 в която е настанен съдружника З. А. Г. и е нанесъл удари по входната врата на стаята, като е отправил и закани за саморазправа към Г.; на **25.06.2023г.** е отправил закани за убийство към А. Н. А.. Т.е. показанията на свидетеля не касаят нито едно от трите описани действия в писменото предупреждение за извършването на които, с атакуваното решение на ОСС ищецът е бил изключен като съдружник.

Свидетелят А. Д. А. сочи, че през лятото на 2022 година свидетелят бил чул, че има конфликт между съдружниците в ответното дружество, в който Ю., доколкото свидетеля бил рабрал, е бил агресивен към останА.те партньори в дружеството. Имало някакъв спор. Това което свидетелят е чувал от служителите - готвачи и които приемат стоката, е че Ю. е причината за скандА.те и също, тъй като градът е малък, свидетелят научил, че работите не вървят защото има разногласия. Тези показания също са твърде общи и не установяват твърдяните нарушения.

От съдържанието на Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 26.09.2022г. по пр.пр. 2793/2022г. на РРП, съдът може да цени единствено възпроизведени обяснения на ищеца за признания на обстоятелства, ако такива признания са наА.це /така и Решение № 117 от 12.07.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5654/2015 г., IV г. о., ГК/. В това постановление обаче не се съдържат признания на обстоятелства, от които да се направи извод, че ищецът на 23.07.2022г. е нанесъл телесна повреда на управителя на ответното дружество. В преписката по която е постановено това прокурорско постановление, също липсват обяснения от ищеца, в които да са наА.це признания на обстоятелства описани в жалбата на управителя на ищеца.

Производство по пр. преписка № 2114/2023г. на РРП е неотносимо, тъй не е с предмет обстоятелствата за които ищецът е изключен като съдружник.

Влошените отношения между съдружниците в ООД не са елемент от фактическия състав на чл. 126, ал. 3, т. 3 ТЗ и макар същите, предвид правно - организационната форма на ответника на капиталово ТД с присъщи на персоналните ТД елементи, при определените в закона предпоставки да имат значение за съществуването му, те не са въздигнати от законодателя в самостоятелно основание за изключване на отделния съдружник, независимо дА. той да е допринесъл за тях. Така и Решение № 171 от 14.03.2012 г. на ВКС по т. д. № 860/2010 г., II т. о., ТК.

Относно решенията по т.2 и т. 3 на ОСС.

В мотивите към т. 2 на Тълкувателно решение № 1/2020 от 31.05.2023 г. по тълк. д. № 1/2020 г. на ОСТК на ВКС е прието, че решението за изключване на ищеца като съдружник е обуславящо за тези последващи решения на ОСС, които касаят промени в правното положение на дружеството, настъпващи в резултат на прекратеното членствено правоотношение и подлежащи на отразяване в търговския регистър (напр. свързаните с намаляване или едновременно намаляване и увеличаване на капитала - чл. 148 и чл. 149 ТЗ, персоналния състав, правно-организационната форма на дружеството и пр., към които следва да се причисли и решението за освобождаване на съдружника като управител, взето с оглед прекратяване на участието му в дружеството).

Предвид отмяната на решението по т.1 за изключване на ищеца като

съдружник, следва да бъдат отменени и обусловените от него решения по т.2 и т. 3.

Относно разноските в производството:

С оглед изхода на спора, право на разноски има само ищеца.

Съдът намира възражението на ответника за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК за неоснователно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия от страна на пълномощника на ищеца и множеството съединени иски, с оглед разпоредбата на чл. 2, ал. 5 във вр. чл. 7, ал. 1, т. 10 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При този изход на спора на ищеца следва да се присъдят разноски, в размер на 240 лв. за заплатена държавна такса и 5 000 лв за адвокатско възнаграждение, т.е. общо 5 240 лв., на осн. чл. 78, ал.1 ГПК.

При тези мотиви, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решенията на Общото събрание на съдружниците на "ИНОВАСИОН" ООД, ЕИК 204583560, седА.ще и адрес на управление: гр. Разград, п.к. 7200, ул. Стадиона № 2, представлявано от управителя А. Н. А. по т. 1, 2 и 3 от дневния ред, приети на заседание на **25.08.2023 г.**, на основание чл. 74 ТЗ, по иска, предявен от Ю. С. Х., ЕГН *****, с адрес *** срещу "ИНОВАСИОН" ООД, ЕИК 204583560.

ОСЪЖДА "ИНОВАСИОН" ООД, ЕИК 204583560, седА.ще и адрес на управление: гр. Разград, п.к. 7200, ул. Стадиона № 2, представлявано от управителя А. Н. А. ДА ЗАПЛАТИ на Ю. С. Х., ЕГН *****, с адрес **, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата **5 240 лв. /пет хиляди двеста и четиридесет лева/** - разноски за производството за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Препис от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал.2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____